

гария и да убиятъ Кобурга и С-не — разбира се, не азъ, а други. Графътъ, разбира се, не ясно одобряваше тая мисль, а и Цанковъ, по-сетнѣ, сжщо“. (Въ показанията си Миларовъ обяснява, че подъ думата „графътъ“ се разбира графъ Игнатиевъ). Обаче, той пжтъ работата стои малко по-другояче, защото обвиняемия взема отгорѣ си да извърши и самичкѣ убийството. Въ размишленията си за това, той говори самъ на себе: „ти не си прѣдставяшъ доста ясно, че ти си се обвързаль прѣдъ дѣда Цанкова и прѣдъ Руссия, както и прѣдъ другитѣ си другари, че никакви „обстановки“ нѣма да ти попрѣчатъ, за да извършишъ дѣлото. Да не говоря вече, че ти ето снощи се обвърза съ честната си дума, че и самъ да останеше, пакъ ще смогнешъ сила за да извършешъ дѣлото и да очисти образа си прѣдъ обществото и прѣдъ Руссия“. (Стр. 15).

Обвързанъ така тържественно, той не искалъ да бжде и тоя пжтъ сжщо тѣй повърхностенъ, безъ да размишлява и изучава ситуациитѣ и да прави „прѣкалени, младчески и рисковани опити“. Ако не може лѣсно се отърва и отъ другитѣ си недостатѣци, като на пр., да яде и пие много и да се хивали наложително. Това го кара на една малка ексцентричностъ. Въ дневникътъ се завързватъ чести и дълги разговори между Лапчо отъ една страна и г. Умъ и Разумъ — отъ друга. Подъ „Лапчо“, той разбира материалния Миларовъ или неговата чувствителностъ, способна да го увлѣче въ непрактични и безцѣлни работи. Г-нъ Умъ и Разумъ е моралния Миларовъ или неговата съвѣсть.

Въ тия разговори се дабатира върху три важни пункта: 1)). Необходимо нужно ли е убийството на Господаря и защо? 2)). Какъ да се устрои то вообще? 3)). Способенъ ли е той да го извърши и какви послѣдствия може то да има частно за него. По първия пунктъ, Лапчо пита г-нъ Умъ и Разумъ: „защо искашъ да го убивашъ? Ти даже чувствувашъ отвращение отъ убийство. Не си привикналъ на това, нито на подобно нѣщо. Тѣкмилъ си, истина, едно врѣме подобно покушение върху Начевича, но ти бѣше като омаянъ, нито осѣщаше всичката сериозностъ на това, па и за послѣдствията хичъ не мислѣше или се не страхуваше. Защо сега си се рѣшилъ да убивашъ съ пълно съзнание и при това, като си най-добрѣ убѣденъ, че ще погинешъ и ти, даже се страхувамъ, че би могло да се не